

YaquoteScript_PersonalUse.ttf Yaquote Script Personal Use

"D"

V Česare žil istý muž menom Cornelius, stoličník kolosty, zvanej Itálska. Bol nabožný a bohatý s celým svojím domom. Dával vela almužen lude a ustanoviac sa modlit k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludnia videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a oslovuje ho: „Cornelius!“ Ale on na neho kladol a prelaknutev povedal: „Čo je, pane?“ Odpoval mu: „Tužo modlitbu a toju almužnu vystopali pred Božiu tvárou a on si na ne spominal. A teraz posíli mužov do Žoppe a zavolaj si Šimona s priemenním Peterom; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvech slukov a nabožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, vstalo im preporúčal a poslal ich do Žoppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blízko sa k meste, Peter opäť okolo poludnia na strechu modlil sa. Keď vylehal, chcel juť Kym mu pripravovali, padol do vŕtania. Videl otvorené nebo a zostupoval akiesi nádoba, ako veľké prešteieradlo, spúštané za štyri roky na zem. Bolo o nej ešte druhý stovnočoz, zemeplazov a nelesk oltárov. I zaznel mu klas: „Peter, vstan, zabilo je a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, ved som nikdy nejdť nôz poškorením a nečiste.“ Ale klas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh vciestl, ty nemášču poškorením.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba ozata do neba. Kym bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastalo pri brane muži, ktorých poslal Cornelius, a dopýtovalo sa na Šimónov dom. Zavolali a pýtal sa, čo tam býva Šimon s priemenním Peterom. Ale Peter premystal o videne, Ducha mu povedal: „Hodlaj to traja muži. Vstan teda, zid dola a bez vŕtania chod's nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého kladate. Koľki čomu ste pristi?“ Oni povedeli: „Stoličník Cornelius, spravedlivý a behobejný muž, ktorému celý židovský národ vytáva svedectvo, dostal polyn od sväteho anjela aby sa to pozval do domu a vypočul toju slová.“ Zavolal ich teda dnu a počkoval. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Žoppe ho sprevaldzali. V ďalší deň prešiel do Česarej. Cornelius ich už čakal spolu s pozvaními príbuznými a nejbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Cornelius mu opäť v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ale so s ním rozprával, vesiel dnu a nasiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vý viete, že Ľud sa nesmie spolieť ani stretnať s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám niktoko nazývať poškoreným alebo nečistým človekom. Preto som prešiel bez vŕtania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, koľki čomu ste ma pozvali.“ Cornelius povedal: „Sa to štyri dni práve o tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine populárnej modlitby so svojim domom. Tu prede mnou zastal muž o bielem odevi a povedal mi: „Cornelius, tužo modlitbu ju vyzývanú a Boh si spomenal na tužo almužnu. Pošlo teda do Žoppe a zavolaj si Šimona s priemenním Peterom; býva u domu garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po ňabu a ty si dobre urobil, že si priesiel. A teraz sme my osvetli na pred Božiu tvárou, aby sme vypočali vstelo, čo te Pan príkazal.“ Vtedy Peter otvoril istú a povedal: „Na vás poznávam, že Boh neužíra niktomu, ale v každom národe mu je myšlien, kto sa ho bojí a koná spravedlivosť. Sprom Israele zosiel slove a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom všetkých. Vý viete, čo sa počína od Galilej po kroto, ktorý klasal Jan, diale po celý Judeu; ale Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svatym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judéjskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na dreve a zabili. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zavol - nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred vysílal, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pieli. A pribájal nám, aby sme ľudu klasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsú živých i mŕtvych. Temu vydávanju všetci priznali svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie kresťanov, ktorí u neho verí.“ Kym Peter toto hovoril, zostal Ducha Svatého na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obvodu, čo prislo s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svatého vysílal aj na pokoncov, lebo ich počuli hovoriť jazgmi a velebit Boha. Vtedy Peter povedal: „Možé este niekoľko zobraťať, aby boli vedeni pokorení te, čo dostali Ducha Svatého tak ako my? A rozhadol ich pokrstiť o meno Ježiša Krista. Peterom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.